

LEMBIT MAISTE NOORE TEADLASE STIPENDIUM

- 1. Lembit Maiste noore teadlase stipendium** on ette nähtud Tallinna Tehnikaülikooli ühele inseneriteaduskonna energeetika valdkonnaga seotud kuni 40-aastasele doktori kraadiga noorele teadlasele, kes vastab järgmistele tingimustele:
 - Eesti Vabariigi kodanik;
 - soov pühenduda uuritava valdkonna arendamisele;
 - aktiivne eluhoiak ja soov enese täiendamiseks.
- 2.** Stipendiumi allikaks on stipendiumi rahastaja poolt Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondile ülekantav summa.
- 3.** Stipendiumi suurus on **4000 EUROT** ning see makstakse välja ühes osas.
- 4.** Stipendiumi taotlemine ja määramine toimub avaliku konkursi korras. Konkursss kuulutatakse välja ülikooli erinevates infokanalites.
- 5.** Stipendiumi taotlemiseks tuleb kandidaatidel esitada Arengufondi juhatusele:
 - Motivatsioonikiri;
 - curriculum vitae;
 - teadustöö kirjeldus.
- 6.** Arengufondi juhatus registreerib stipendiumi taotlemiseks esitatud avaldused ja korraldab dokumentide edastamise rahastajale. Rahastaja võib soovi korral kohtuda stipendiumi taotlejatega enne stipendiaadi väljavalimist.
- 7.** Stipendiaadi kinnitab Arengufondi juhatus rahastaja ettepanekul. Stipendium makstakse välja stipendiaadi poolt Arengufondi juhatusele teatatud pangaarvele.
- 8.** Võimalikud stipendiumi määramisega seotud probleemid lahendab Arengufondi juhatus ja nõukogu.

KANDIDEERI

LEMBIT MAISTE ELULUGU

Lembit Maiste sündis 29. oktoobril 1927. a Viljandis. Tema lapsepõlv möödus Olga talus Heimtali külas Viljandimaal. Kooliteed alustas Lembit Viljandi Poeglaste Gümnaasiumis. 1947. a lõpetas ta tollase Viljandi II Keskkooli. Edasi siirdus ta õppima Tallinna Polütehnilisse Instituuti (TPI, praegune Tallinna Tehnikaülikool – Taltech) soojuselektrijaamade erialale, mille lõpetas 1952. a diplomeeritud soojusenergeetikainsenerina.

Lembit Maiste teenistuskäik algas peale TPI lõpetamist, kui ta suunati Nižne-Turinski Elektrijaama Uuralites, kus alustas tööd vanemkatlakütja dublandina. Seda tegi ta omal soovil, kuna tahtis end paremini kurssi viia elektrijaama toimimise põhialustega. Üsna pea viidi ta üle Jegoršinskaja Elektrijaama Artjomovski linnas, mis asus samuti Uuralites. Seal alustas ta katlatsehhi vahetusülemana, jätkas soojusautomaatika seadmete tsehhi insenerina, siis sama tsehhi juhataja asetäitja ja lõpuks kolm ja pool aastat tsehhijuhatajana.

1957. a sügisel naasis Lembit Maiste Eestisse. Ta asus tööle Eesti Energia süsteemis Ahtme Elektrijaama soojuskontrolli ja automaatika tsehhi juhataja asetäitjana.

Märtsis 1959 siirdus Lembit Maiste ehitatavasse Balti Soojuselektrijaama, asudes seal tööle soojusautomaatika ja -mõõtmiste tsehhi juhatajana ning juunist 1963 tootmis- ja tehnikaosakonna juhatajana. Meenutame, et Balti Soojuselektrijaama esimene turbogeneraator kahe aurukatlagaga anti ekspluatatsiooni 30. detsembril 1959. a, selle ettevalmistamisel osales Lembit Maiste vahetult.

5. aprillil 1960. a autasustati teiste hulgas Lembit Maistet Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga eduka töö eest Balti Soojuselektrijaama ehitusel ja seoses esimese energiaploki käikuandmisega. 10. märtsil 1964. a anti talle NSVL energeetika ja elektrifitseerimise eesrindlase rinnamärk

Novembris 1968 viidi Lembit Maiste üle Eesti Elektrijaama, kus ta töötas ligi kaks aastat peainseneri asetäitjana. Sellesse perioodi langeb ka Eesti Elektrijaama 1. energiaploki käivitamine, mille ettevalmistamisel ta vahetult osales.

Juulis 1970 naasis Lembit Maiste Balti Soojuselektrijaama, kus ta määrati elektrijaama peainseneri ametikohale. Mais 1974 edutati Lembit Maiste Balti Soojuselektrijaama direktori ametikohale.

Tema töömehetee katkes ootamatult 29. märtsil 1979. a, mil Lembit Maiste meie hulgast lahkus.

ENDISED KOLLEEGID LEMBIT MAISTEST

Vaadates Lembit Maiste teenistuskäiku, on tähelepanuväärne, et peale TPI lõpetamist oli ta kogu aeg seotud energeetikaga, läbides seejuures kõik olulised ametid elektrijaamade talitluses, katlakütjast kuni direktorini. Sellega leidsid omandatud teadmised ja kogemused ka tõhusat rakendust.

Kõigepealt rajati maailma võimsaim põlevkiviküttel elektrijaam, Balti Soojuselektri-jaam. Kuna puudusid põlevkivil töötavate kõrgrõhukatelde ja elektrijaamasüsteemide projekteerimise ning käitamise kogemused, tuli kõiki probleeme ise töö käigus lahendada. See oli vaevaline, kuid siiski suudeti elektrijaam rahuldavalt tööle panna. Ja oma roll selles oli täita ka Lembit Maistel.

31. oktoobril 1977. a anti Nõukogude Eesti preemia „Võimsate energeetiliste katelagregaatide küttepindade efektiivsete puhastusmeetodite kompleksi väljatöötamise ja evitamise eest“ autorite kollektiivile, milles osales ka Lembit Maiste.

21. jaanuaril 1977. a anti Lembit Maistele Üleliidulise Rahvamajanduse Saavutuste Näituse pronksmedal vahetu osavõtu eest võimsate katelagregaatide küttepindade puhastamiseks mõeldud veepuhurite M-3 kompleksi katsetamise ja juurutamise eest.

Peale elektrijaama juhtimisega seotud tegemiste osales Lembit Maiste aktiivselt ka põlevkivienergeetika arenguga seotud küsimuste aruteludes ja seisukohtade väljatöötamises. Tal olid tihedad kontaktid sel alal juhtiva teadusasutuse, Tallinna Polütehnilise Instituudi, teaduritega.

Lembit Maistele kui kaasautorile on välja antud viie leiutise autoritunnistus. Nendest ühe, patendi nr 731173 „Способ работы находящегося в резерве парогенератора“ ehk „Reservis oleva aurugeneraatori töötamise moodus“ esilehe koopia on toodud alloleval fotol.

Endised kolleegid mäletavad Lembit Maistet kui nõudlikku, samas väga heatahtlikku juhti. Abikaasa Jekaterina meenutab, et Lembit Maiste oli hea abikaasa ja isa. Neil on 2 tütart, 5 lapselast ja 5 lapselapselast. Lembit Maiste hobiks oli jahindus.

Lembit Maiste elutöö oli tõhus panus Eesti energeetika arengusse, et elekter ja valgus oleksid meie ümber igal ajahetkel, nii päeval kui ka öösel.

Endised kolleegid
Kevad 2019